

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 616/2016
02.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.К. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., адвоката П.И., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 530/15 од 13.11.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж3 10/16 од 26.02.2016. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., адвоката П.И., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 530/15 од 13.11.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж3 10/16 од 26.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 929/13 од 23.03.2015. године, између осталог, ставом другим изреке пресуде окривљени Н.К. је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и одлучено је да је окривљени Н.К. ослобођен од плаћања трошкова поступка који падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 530/15 од 13.11.2015. године ставом првим изреке делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 929/13 од 23.03.2015. године, тако што су окривљени М.Ј., М.Р. и Н.К. оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени Н.Б. кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које су осуђени и то окривљени М.Ј. на казну затвора у трајању од шест година, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 04.02.2011. године до упућивања на издржавање казне затвора пре правноснажности пресуде по решењу Вишег суда у Београду К 929/13 од 06.05.2015. године и време проведено на издржавању казне, окривљени М.Р. на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у

притвору од 04.02.2011. године до 23.03.2015. године, окривљени Н.К. на казну затвора у трајању од четири године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 04.02.2011. године до 27.09.2011. године и окривљени Н.Б. на казну затвора у трајању од три године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 04.02.2011. године до 17.10.2011. године. На основу члана 87. у вези члана 246. став 7. КЗ према окривљенима М.Ј. и Н.Б. изречена је мера безбедности одузимање предмета ближе означених у изреци пресуде. Окривљени М.Ј., М.Р., Н.К. и Н.Б. су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред првостепеним судом о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем, као и да плате трошкове паушала у износима од по 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Ставом другим изреке одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених М.Ј. и М.Р., као и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 10/16 од 26.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Н.К., а пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 530/15 од 13.11.2015. године у односу на окривљеног Н.К., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Н.К., адвокат П.И., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног Н.К. ослободи од оптужбе или укине побијану пресуду Апелационог суда у Београду КжЗ 10/16 од 26.02.2016. године и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3), с тим што у случају да се захтев подноси из разлога прописаних чланом 485. став 1. тач. 2) и 3) ЗКП мора се доставити уз захтев и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закона је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. истог члана предвиђа због којих повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, при чему се у захтеву не позива ни на једну од повреда Законика набројаних у члану 485. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи, да у ситуацији када конкретна повреда закона није опредељена, суд није овлашћен да сам по службеној дужности утврђује о којој повреди закона се ради.

Како бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости није у смислу члана 485. став 4. ЗКП, определио повреду Законика о кривичном поступку за коју сматра да је побијаним пресудама учињена, већ је само описао шта је неспорно утврђено у предметном кривичном поступку, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.